

Раф. Поповъ.

Наколни жилища

— Азъ разбирамъ колко необходимѣ сж били пещеритѣ за хората отъ ледниковата епоха и каква благодать сж били тия естествени жилища. Иначе не бихъ могълъ да си представя, какъ биха прекарвали тия бедни хора презъ лютитѣ и продължителни зими, безъ да иматъ този подслонъ. Но едно нѣщо не ми е ясно: какъ сж можели милиони хора, които сега населяватъ хиляди градове и села, да намѣрятъ убѣжище въ пещеритѣ?

— Много умѣстенъ въпросъ задавашъ, моето момче. Наистина, пещери нѣ всѣкжде има, а тамъ, гдето ги има, не сж тѣй многочислени, за да могатъ да побератъ дори една незначителна частъ отъ днешното население, но помни едно нѣщо, че презъ ледниковата епоха хората не сж били тѣй многобройни както сега. Тѣ били отдѣлни семейства, скитали отъ едно мѣсто на друго и, когато иматъ случай да откриятъ нѣкоя удобна пещера, заематъ я и упорито я бранятъ. Но минаватъ хиляди и хиляди години. Населението се увеличава и пещеритѣ почватъ да ставатъ недостатъчни. Това отъ една страна. Отъ друга, настѣпватъ важни промѣни въ климата. Той става по-топълъ, а човѣкъ, за да бжде осигуренъ съ храна, научава начинитѣ да обработва земята—става земеделецъ; и почва да отглежда домашни животни — става пастиръ. Всичко това налага да на-